

Arrest

nr. 340 868 van 10 februari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X, X en X, op 13 augustus 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 juli 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 januari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“De heer / mevrouw :
naam en voornaam: K., A. + kinderen K., G., F., M. en L.
geboortedatum: X
geboorteplaats: *
nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

( ) 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(x) 2° in volgende gevallen :

[...]

[x] de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

[...]

Geen Schengen binnenkomststempel in het voorgelegde paspoort. Bijgevolg kan betrokkene niet bewijzen dat zij de 90 op 180 dagen heeft gerespecteerd.

Ook het feit dat de echtgenoot van betrokkene de intentie heeft om hier te werken geeft haar en de kinderen niet automatisch recht op verblijf.

Het feit dat de minderjarige kinderen hier eventueel naar school gaan, geeft de kinderen en hun ouder evenmin automatisch recht op verblijf.

Er moet ook worden benadrukt dat hoewel het belang van het kind een primordiaal karakter heeft, het daarom nog geen absoluut karakter heeft. Bij de afweging van de verschillende op het spel staande belangen, neemt het belang van het kind een bijzondere plaats in. Die bijzondere plaats maakt het evenwel niet onmogelijk om eveneens rekening te houden met andere belangen (GwH 7 maart 2013, nr. 30/2013; RVV, nr. 152.980 van 21 september 2015; EHRM 12 juli 2012, nr. 54131/10, § 90).

Rekening houdend met alle bovenstaande elementen kan er bijgevolg besloten worden dat deze verwijderingsmaatregel gerechtvaardigd is en dat de verwijdering niet in strijd is met het artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 (waarin staat dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening moet houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land).

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel wordt als volgt uiteengezet:

"2.2.1. SCHENDING VAN ART. 7 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (HIERNA AFGEKORT "VREEMDELINGENWET) IUO. ART. 118 VAN HET KB VAN 8 OKTOBER 1981 (HIERNA AFGEKORT: "VREEMDELINGEN-KB") IUO. DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (HIERNA AFGEKORT: "VREEMDELINGENWET") IUO. ART. 372 VAN HET BURGERLIJK WETBOEK

6.

Inzoverre de beslissing gericht is aan de kinderen, en aan de kinderen de verplichting oplegt om het grondgebied te verlaten, gaat verwerende partij voorbij aan het gegeven dat de kinderen thans minderjarig zijn en derhalve nog handelingenonbekwaam zij (art. 372 van het Burgerlijk Wetboek)

Art. 118 van het Vreemdelingen-KB bepaalt terzake expliciet:

Art. 118. Behoudens bijzondere beslissing van de (Minister) of zijn gemachtigde, mag geen bevel om het grondgebied te verlaten worden afgegeven aan een vreemdeling die minder dan achttien jaar oud is of die volgens zijn personeel statuut minderjarig is. <KB 1996-11-22/31, art. 2, 018; Inwerkingtreding : 16-12-1996> Dat bevel om het grondgebied te verlaten wordt vervangen door een bevel tot terugbrenging overeenkomstig het model van bijlage 38.

In strijd met art. 118 van het Vreemdelingen-KB wordt door verwerende partij in casu aan de kinderen wel een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven.

De minister of zijn gemachtigde kan enkel met een bijzondere en gemotiveerde beslissing van toch een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan minderjarigen, enkel indien – na onderzoek – geoordeeld wordt dat de kinderen voldoende maturiteit vertonen om autonoom gevolg te geven aan het beoogde bevel om het grondgebied te verlaten.

Een zulk voorafgaandelijk onderzoek ligt niet voor, en evenmin ligt dienaangaande een bijzondere gemotiveerde beslissing voor.

Een schending van art. 118 van het Vreemdelingen-KB dient derhalve te worden aangenomen.”

2.2. Artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“Behoudens bijzondere beslissing van de Minister of zijn gemachtigde, mag geen bevel om het grondgebied te verlaten worden afgegeven aan een vreemdeling die minder dan achttien jaar oud is of die volgens zijn personeel statuut minderjarig is.

Dat bevel om het grondgebied te verlaten wordt vervangen door een bevel tot terugbrenging overeenkomstig het model van bijlage 38.”

De Raad stelt vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten hoofdzakelijk wordt gegeven aan verzoekster en dat de namen van haar minderjarige kinderen erin worden opgenomen omdat zij de wettelijke vertegenwoordigster is van deze minderjarige kinderen die met haar meereizen en die niet, zoals verzoekster ten onrechte doet gelden, geacht worden autonoom gevolg te geven aan het bevel. Er moet dus geen apart bevel tot terugbrenging worden gegeven aan de minderjarige kinderen van verzoekster. Een dergelijk bevel tot terugbrenging moet slechts worden gegeven aan niet-begeleide minderjarigen, terwijl door (één van) hun ouders begeleide minderjarigen het lot van hun ouder(s) volgen. (RvS 25 april 2007, nr. 170.483; RvS 15 juni 2016, nr. 12 007 (c); RvS 29 september 2008, nrs. 3389, 3390 en 3391 (c))

Een schending van artikel 118 van het Vreemdelingenbesluit wordt niet aangetoond.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS